

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 132 | december 2013 | pris 20 kr

Bild: ROBERT NYBERG

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 132 December 2013

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt Svensson

Redaktör: Gösta Torstensson

Redaktionsutskott:

Per Hernmar, Jan-Erik Gustafsson,

Ulf Karlström, Eva-Britt Svensson,

Gösta Torstensson

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta, c/o Torstensson

Rondovägen 312, 142 41 Skogås

tel: 070-2860870

e-post: gosta.torstensson@nejtill.eu.se

Adressändring & prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

tel: 031-7010177

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU

Rikskansli & materialkontor:

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

tel: 031-7010177

e-post: kansli@nejtill.eu.se

webbadress: www.nejtill.eu.se

Prenumeration:

Fyra nummer 100 kr

medlemskap inkl. prenumeration 200 kr

[arbetslösa, pensionärer och

studerande 150 kr, familjer 300 kr]

Postgiro 433 02 07-4

Nästa nummer

utkommer i februari 2014

Manusstopp 15 Januari 2014

Tryck: Litorapid Media AB

Göteborg 2013

LEDARE

Säg nej till EU:s militarisering

INFÖR FOLKOMRÖSTNINGEN OM EU-medlemskapet 1994 sa den svenske chefsförhandlaren Ulf Dinkelspiel redan när förhandlingarna inleddes att Sverige inser "att utformningen på lång sikt av en gemensam försvarspolitik, som med tiden ska kunna leda till ett gemensamt försvar är ett mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken" (Gusp) och Sverige har inte för avsikt att "hindra EU:s utveckling på vägen mot detta mål".

Jan-Erik Gustafsson är ordförande i Folkrörelsen Nej till EU

EU:s ambitioner att bygga upp en gemensam utrikes- försvars- och säkerhetspolitik uttrycktes första gången med Maastrichtfördraget 1992, som Dinkelspiel och det svenska EU-etablissemanget så följsamt anpassade sig till inför folkomröstningen 1994. Med Lissabonfördraget är det bara en tidsfråga innan den gemensamma utrikes- försvars- och säkerhetspolitiken skall fullt ut ha genomförts. EU har idag bland annat militära insatsgrupper, etablerat stridstrupper som med kort varsel kan sättas in globalt, satt upp en militärkommitté (EUMS) för att koordinera militära insatser och utveckla försvarskapaciteten samt utvecklat ett nära samarbete med Natos krigsmaskin. Dessutom är EU världens största vapenhandlare.

TROTS ATT EU-PARLAMENTET inte har någon kompetens i frågor om Gusp har en kraftig majoritet röstat för en resolution eller en opinionsyttring, som visar på parlamentets stormaktsambitioner. Resolutionen uttrycker bland annat: EU har otillräcklig militär kapacitet för att svara effektivt på internationella kriser; det bekymmersamma med att medlemsstaternas försvarsbudgetar skärs ned; EU:s förmåga att planera och utföra militära operationer måste förbättras; ett fullt utrustat militärt högkvarter måste upprättas; att EU:s stridsgrupper måste fås att fungera och samtränas bättre och kunna betalas direkt ur

EU:s budget; att medlemsstaterna utvecklar gemensamt ägande för vissa gemensamma och kostsamma så kallade förmågor som militär rymdteknologi och drönare.

Resolutionen uttrycker också fördelarna med det nära samarbetet mellan EU och Nato, men som behöver förstärkas både politiskt och militärt. Som exempel beskrivs Natos insatsstyrkor och EU:s stridsgrupper som ömsesidiga och komplementära.

TÄNKANDE OCH HANDLINGARNA hos EU:s beslutsfattare styrs alltmer mot en expansiv militär- och säkerhetslogik. De viktigaste hoten mot EU anges som terrorism, spridning av kärnvapen, regionala konflikter, staters kollaps och organiseras brottslighet. Säkerhet och välbefinnande definieras som EU:s viktigaste intresse, vilket betyder fortsatt frihandel och en tryggad energiförsörjning. Dessa intressen skall säkerställas även med militär makt. Om fredspristagaren EU någonsin har varit en fredsorganisation, så finns inte mycket kvar. EU:s och Natos anspråk på självförsvar har blivit till en rätt att utföra förebyggande militära operationer.

PÅ EU-TOPPMÖTET 19-20 december ligger försvarspolitik högt på dagordningen och EU-parlamentet förväntar sig i sin resolution att statscheferna bekräftar behovet av ökad försvarskapacitet. För en tid sedan gav EU-kommissionen ut ett meddelande i vilket man skriver att försvarsindustrin inom EU bör samordnas och koncentreras för att bland annat hålla nere kostnaderna. Sveriges position är att försvarsindustrin skall konkurransutsättas.

Inför folkomröstningen 1994 förkom praktiskt taget ingen debatt om anpassningen till den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Inför EU-parlamentsvalet 25 maj är det ett anständighetskrav att partierna tydligt förklarar sin inställning till EU:s militarisering och Nato-samarbetet.

Jan-Erik Gustafsson

[klipp & kommentarer]

"En fästning mot omvärlden"

Lennart Fernström, "inledare" (politisk redaktör) i *Fria Tidningen* [9 oktober], skriver om flyktningkatastroferna i Medelhavet på gränsen till EU: "Grundproblemet är inte flyktningssmugglarna, utan de politiker som i ena stunden beklagar flyktningolyckorna och i nästa stund bygger Fästning Europa. En fästning vars murar mot omvärlden har blivit allt högre för varje år som Sverige varit med i denna union. En union som det sades att vi gick med i för att påverka till det bättre, bland annat i fråga om öppenhet mot omvärlden. Ingen vet exakt hur många som har dött i sina försök att ta sig in i EU, men vi pratar om 10.000-tals."

Umeå tackar antinazister

"Det är fint att vara modig och bry sig om andra. Det är fint att visa att alla människor är lika värda. Det är fint att markera mot främlingsfientlighet och rasism." Så skriver Umeå kommun och lokaltidningarna *Västerbottens-Kuriren* och *Västerbottens Folkblad* i en annonskampanj där de tackar de umeåbor som deltog i den stora manifestationen mot nazism på Rådhusorget den 9 september.

Trojkan kräver hårdare åtgärder

Grekland har inte gjort tillräckligt för att få "ordning" på sin ekonomi, hävdar Trojkan. De kräver nu hårdare åtgärder för att den grekiska regeringen ska få låna mer pengar till hög ränta av de andra euroländerna.

Det handlar bland annat om att avreglera arbetsmarknaden,

öka konkurrensen på tjänstemarknader samt minska antalet anställda i den offentliga sektorn. Grekland ska gå från 135 till 85 sjukhus.

"Värre än Ny Demokrati"

"Sverigedemokraterna är inte Ny Demokrati. De är mycket värre. De är ett parti med rötter i nynazismen." Det skriver Karin Pettersson, politisk chefredaktör för *Aftonbladet* [5 november].

"Inga privata skolor"

"Skolor ska inte ägas av kapitalister, så enkelt är det nog. Men varför är det så få som säger det?" Det skriver Per Wirtén på *Expressens* kultursidor [30 okto-

ber] med anledning av "Uppdrag granskning" avslöjande hur "friskolor" [dvs. privatskolor] bryter mot skollagen.

Europafacket har en plan

Europafacket, EFS, har en plan för att få EU-länderna ur krisen. EU-länderna ska avsätta två procent av BNP under tio år som ska gå till jobbinvesteringar. Är marknadstalibanerna i Bryssel underrättade?

"Politiskt bedrägeri"

"Det är ett demokratiproblem att partierna [...] ger sken av att ha större makt än vad de egentligen har." Det skriver Johannes Forsberg i en krönika i tidskriften

Fokus [22 november]: "Alla tunga politiska sakfrågor diskuteras som rent nationella angelägenheter trots att EU-rätten går in i nästan allihop." Enligt Forsberg handlar det om "ett politiskt bedrägeri".

Sverige nära knutet till Nato

Sverige är inte medlem i Nato, men nära knutet till Nato genom deltagandet i Partnerskap för fred. NATOs kärna är det kollektiva självförsvaret dvs. angriper en medlemsstat så står alla andra upp mot angriparen. En motsvarande "solidaritetsklausul" finns också i Lissabonfördraget. Få svenskar känner antagligen till att Sverige har en myndighet, Sveriges Delegation vid Nato, i högkvarteret i Bryssel.

www.robertnyberg.nu

Lissabonfördraget – slutet för den militära alliansfriheten

EN AV DE STÖRSTA förändringarna i Lissabonfördraget görs på försvarsområdet. EU har ett militärt samarbete sedan flera år. Utvecklingen har skett i rasande fart. Det började med Maastrichtfördraget med antagandet av en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik och har sedan successivt lett fram till gemensamma militära styrkor (ERRF och European Battle Groups) som ska kunna sättas in i andra delar av världen och en militärbyråkratisk apparat i ministerrådets byggnader i Bryssel, till exempel kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP), militära kommittén (EUMC) och militära staben (EUMS). EUMC är EU:s högsta militära organ och är sammansatt av medlemsländernas överbefälhavare, ofta företrädare av sina representanter som är stationerade vid respektive medlemslands ständiga representation i Bryssel.

EUROPEAN RAPID REACTION Force (ERRF) är en transnationell militär styrka som leds av EU. Beslut om denna styrka togs vid toppmötet i Helsingfors 1999 och ambitionen är att kunna sända 60.000 militärer till ett krisområde inom 60 dagar och kunna stanna ett år. Varje enhet ska bestå av 1.500 soldater, dvs. som ett regemente. Medlemsländerna anger hur många trupper, vapen och vilken utrustning som de kan bidra med. Dessa sammanställs i en så kallad styrkekatalog. Målet var att denna snabbinsatsstyrka skulle vara tillgänglig från och med år 2003, men ännu har man inte nått dit.

European Battle Groups (europeiska stridsgrupper) är en annan del av EU:s militära resurser. Till skillnad från ERRF handlar detta om stående trupper. Förslaget om att inrätta stridsgrupper kom upp under ett toppmöte mellan Frankrike och Storbritannien år 2003. I förslaget till EU-konstitution som undertecknades i juni 2004 föreslogs permanent strukturerat samar-

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

bete som avser militära stridsgrupper. I ett protokoll preciseras förslaget. Fem månader senare deklarerade EU:s försvarsministrar i London att de var redo att ställa upp med sammanlagt 13 stridsgrupper. Varje stridsgrupp ska kunna rycka ut med tio dagars varsel och vara på plats inom 15 dagar. Den måste kunna verka i åtminstone 30 dagar, vilket kan utökas till 120 dagar med rotation.

STÖRRE MEDLEMSLÄNDER ska kunna bidra med egna stridsgrupper medan mindre stater kan bilda gemensamma grupper. Stridsgrupperna ska två och två vara beredda under ett halvår att rycka ut. Det finns en nordisk stridsgrupp (Nordic Battle Group) som leds av Sverige med bidrag från Estland, Norge och Finland. Styrkan, till vilken Sverige bidrar med cirka 2.300 soldater, står stridsberedd sedan årsskiftet. I den militära ledningen för den nordiska gruppen ingår Storbritannien.

Med Lissabonfördraget konstitutionaliseras EU:s militära utveckling. Dessutom går man betydligt längre. Den gemensamma säkerhets- och försvarspoliti-

ken ”kommer att leda till ett gemensamt försvar, när Europeiska rådet med enhällighet har beslutat detta”. Därefter ska Europeiska rådet ”rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser” (27.b FEU). Det är klartext. Det innebär att alla medlemsstater, inklusive de militärt alliansfria staterna, som Irland, Sverige, Finland och Österrike, blir fördragsmässigt förpliktade att leva upp till kravet på gemensamt försvar. Det är en fråga om när, inte om.

SOM EN BRASKLAPP för att lättare få de alliansfria staterna att acceptera skrivningarna har det tagits in en formulering att unionens politik inte ska påverka ”den specifika karaktären” hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik. Vad detta i praktiken innebär är dunkelt.

I Lissabonfördraget införs en klausul om kollektivt försvar med ömsesidiga försvarsåtaganden (på likartat sätt som det föreskrivs i försvarsalliansen Nato). Om ett EU-land utsätts för ett väpnat angrepp är de övriga medlemsstaterna ”skyldiga att ge

den stöd och bistånd med alla till buds stående medel”. Något veto finns inte för övriga stater. Något särskilt beslut av Europeiska rådet för att denna skyldighet ska träda i kraft behövs inte. Två förbehåll har petats in i fördragstexten. För det första ska försvarsåtagandet ”inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik”.

Vad som åsyftas är otydligt. Möjligen förhållandet att Sverige och några andra EU-länder inte är medlemmar i Nato. För det andra ska ”åtgärderna och samarbetet på detta område” vara förenliga med de åtaganden 21 EU-länder har som medlemmar i Nato. För dessa ska Nato också i fortsättningen ”utgöra grunden för deras kollektiva försvar”. Förpliktelsen att försvara varandra kvarstår. Förbehållen klargör bara att vissa EU-länder också är med i Nato, andra inte.

I EN SÄRSKILD solidaritetsklausul sägs dessutom att unionen skall bistå medlemsstater, även med militära resurser, om de utsätts för terrorattacker. Varje medlemsland väljer dock själv hur man bistår andra medlemsländer.

Med Lissabonfördraget görs det också klart att EU ska kunna agera militärt runt om i världen. Medlemsländerna förbinder sig att ställa civila och militära resurser till unionens förfogande. Uppdragen kan gälla allt från ”humanitära insatser” till ”insatser med stridande förband vid krishantering, inklusive fredsskapande åtgärder och stabiliseringsinsatser efter konflikter”.

Merparten av EU-länderna har redan förbundit sig att medverka när det gäller snabbinsatsstyrkorna och hittills har man meddelat att 13 så kallade stridsgrupper ska sättas upp. (Irland, Danmark och Malta deltar inte i någon stridsgrupp.) Beslut om att en styrka under EU:s ledning ska sändas till ett insatsom-

råde fattas av EU:s ministerråd, det vill säga efter ett enhälligt beslut av medlemsländerna. För att svensk trupp ska skickas utomlands krävs dessutom ett riksdagsbeslut. Men det krävs enligt Lissabonfördraget inget mandat från FN:s säkerhetsråd för att kunna sätta in EU-trupp. Istället används den mycket vagare formuleringen att man ska agera "i enlighet med FN-stadgans principer". I praktiken blir det EU självt som avgör vad man anser falla inom FN:s principer.

EU-beslut inom detta område ska tas enhälligt, men ministerrådet kan också uppdraga åt en mindre grupp medlemsstater att genomföra uppdrag för unionens räkning. Några länder kan därmed gå längre inom unionens ram efter godkännande av ministerrådet. Det kan naturligtvis leda till att medlemsländer som valt att stå utanför ett krig eller en konflikt ändå blir indragna i en sådan genom andra EU-staters agerande.

I NICEFÖRDRAG SKREV man in rätten för vissa länder att inom unionens ram fördjupa sitt samarbete inom något område, med undantag för saker med militära och försvarsmässiga konsekvenser. I Lissabonfördraget introduceras ett nytt begrepp – "permanent strukturerat samarbete" – som avser just detta, det vill säga ett fördjupat militärt samarbete mellan vissa länder inom EU:s ramar. Den vetorätt som tidigare funnits mot detta slopas.

I det nya fördraget sägs det uttryckligen att ett "permanent strukturerat samarbete" på det militära området ska upprättas av de medlemsstater "som uppfyller högre krav på militär kapacitet och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen" (27.6 FEU). Vem som helst får alltså inte vara med. Bara eliten, dvs. de som "uppfyller de kriterier och gör de kapacitetsåtaganden" som anges i ett protokoll som fogats till Lissabonfördraget. I protokollet listas en räkka med konkreta krav (militärpolitiska konvergenskrav) som de medlemsstater som ska ingå i det "permanent strukturerade samarbetet"

förbinder sig att uppfylla, till exempel "mer intensivt utveckla sin försvarskapacitet", "samarbeta i syfte att nå överenskomna mål avseende nivån på utgifterna i investeringar i försvarsmateriel", "så långt möjligt tillnära sina försvarsstrukturer" och "vidta konkreta åtgärder för att öka styrkornas tillgänglighet, interoperabilitet, flexibilitet och tilltransportförmåga". En deltagande medlemsstat som inte längre uppfyller åtagandena, kan bli suspenderad från det "permanent strukturerade samarbetet".

I LISSABONFÖRDRAGET står det att "medlemsstaterna förbinder sig att gradvis förbättra sin militära kapacitet" (27.3 FEU). Det är sannolikt helt unikt att man skriver in krav på militär utrustning i en grundlag.

En "europaisk byrå" för försvarsmateriel, forskning och militära resurser ska inrättas. Vad är det? En början till ett gemensamt försvarsdepartement? Redan i juli 2004 tog ministerrådet beslut om att bilda den europeiska försvarsbyrån (EDA) och samma startade dess verksamhet. En av byråns uppgifter är enligt Lissabonfördraget att "identifiera de operativa behoven" och "främja åtgärder för att tillgodose dessa". En annan viktig uppgift är att samordna utvecklingen av europeisk vapenindustri. EDA arbetar under överinseende av ministerrådet och leds av en styrelse bestående av de deltagande ländernas försvarsministrar samt en representant från kommissionen som är styrelseordförande. (Samtliga EU-länder utom Natolandet Danmark deltar i byråns arbete.)

Genom att Sveriges riksdag ratificerat Lissabonfördraget betyder det att Sverige godkänner principen om att EU ska utveckla ett gemensamt försvar (någon gång i framtiden). Det är nu inte längre fråga om något som skulle kunna inträffa utan något som kommer att ske. Det är bara tidpunkten som är kvar att bestämma. I sin tur betyder det att Sverige skrivit under på att vi kommer att överge vår militära alliansfrihet så småningom.

GÖSTA TORSTENSSON

Sverige allt närmare Nato

MEDLEMSKAPET I EU har successivt fört Sverige närmare Nato genom medverkan i olika militära samarbeten, som Partnerskap för fred (PFP). Svenska soldater har deltagit eller deltar i Nato-krig på Balkan, i Libyen och i Afghanistan.

Sveriges Nato-anpassning går snabbt. Vapenutrustning standardiseras, kommandospråk har blivit engelska, luftövervakningssystem integreras. Alla Jas-plan är idag modifierade för att fungera mot Natos radiosystem. Svenska Jas-piloter kan stridsledas från Natobaser och kommunicera med alla flygande enheter och flygbaser i Natoländer.

Nya generationens Jas-plan (Gripen NG, eller Super-Jas som den kallas) kommer att bli helt anpassad efter den Nato-standard som är integrerad den amerikanska krigsmakten.

I nästa steg kommer både marina enheter och arméförband att bli lika beroende av Nato-standard som det svenska stridsflyget. Men redan idag är stora delar av de svenska stridskrafterna så sammanflätade med Nato och USA att de i väsentliga delar inte längre kan användas bara på egen hand.

Stora militära Natoövningar genomförs varje år i på svenskt territorium. Sedan länge deltar Sverige även i alla Natos överläggningar, seminarier och analyser, precis som övriga Nato-länder.

Och det är inte bara vapenarsenalerna som har Natoanpassats. Alla högre svenska officerare har efter 2002 en Natoutbildning.

Många har redan en erfarenhet av att arbeta för Natos räkning i högkvarteret i Bryssel.

Sverige har även höga militärer i US Central Command (Centcom) som är USA:s kommandostab för att försvara dess intressen i framför allt Mellanöstern.

Dessutom deltar Sverige i den årliga stridsflygningsövningen Red Flag i Nevadaöknen i USA. Till bilden hör också att den svenska vapenindustrin numera till stor del ägs av företag i Natoländer.

MEN DEN SVENSKA Natoanpassningen räcker inte. Därför har regeringen anmält intresse för att delta med förband i Natos snabbinsatsstyrka (NRF), som består av 13.000 kommandosoldater som med kort varsel ska kunna sättas in över hela världen.

Sveriges överbefälhavare (ÖB) Sverker Göranson skruvar upp läget med uttalanden som att Sverige bara kan försvara sig på ett enda område i en vecka. Var på anhängare får det till att nu är det dags att gå med i Nato. Samtidigt stämmer tidigare negativa kristdemokrater in i kören.

I och med Natoanpassningen har två hundra år av fred brutits. Nu deltar Sverige under ledning av Nato/USA i en militär, ekonomisk och ideologisk kampanj över praktiskt taget hela världen. Men än har inte svenska folket fått säga sitt om krigsalliansen Nato.

KENT HALDEBO

Bli medlem i Folkrorelsen Nej till EU. 200 kr [150 kr för studerande, arbetslösa och pensionärer på plusgiro 433 02 07-4.

Ska Sverige delta i ett dröner- och missilförsvar för EU?

EFTER USA:S DRÖNARATTACK som dödade en talibanledare den gångna veckan väntas vedergällning. USA:s drönerattacker har varit omstridda. Meningen är dock inte här att diskutera deras vara eller inte vara.

Det intressanta är att tanken går till den diskussion som pågår i EU om att EU också skall skaffa sig drönare. I juli 2013 diskuterades på EU:s ministerråd i Litauen ett förslag från EU-kommissionen som kallade till nystart av det industriella samarbetet på försvarsmaterielområdet.

INFÖR MÖTET UTTALADE fransmannen Michel Barnier, EU:s kommissionär för den inre marknaden, att EU borde tillverka sina egna obemannade flygplan och inte förlita sig på importerade drönare från USA och Israel. Barnier räknade upp andra försvarsmateriel som kunde tillverkas tillsammans, som bland annat hangarfartyg och laboratorier för kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär utrustning, rymdteknik och, inte minst, ett gemensamt ballistiskt missilförsvar.

Men framtidens soldatfria vapen – drönare – verkar locka

BILD: LARS-ERIK HÅKANSSON

mest. Intresset är stort från en del EU-länder att använda dem för att bevaka EU:s ”yttre gränser”.

Sedan är frågan hur långt steget är till att använda dem som ett offensivt vapen för EU:s militära insatsstyrkor?

EU-länderna vill spela en större roll i världens konfliktzoner genom att sända militära styrkor. Att styrkorna då har ”harmoni-

serat” sina material skulle givetvis underlätta enormt.

FRÅGAN FÖR FRAMTIDEN, särskilt i Sverige där den alliansfria politiken i fred tycks vara djupt förankrad i folkmajoriteten, är hur vi och de andra EU-länderna skall se på våra respektive försvar – som en enskild angelägenhet eller som ett gemensamt uppdrag?

Försvaret, eller låt oss kalla det de egna väpnade styrkorna då territorialförsvaret av Sverige verkar vara en uppgiven tanke, är kanske den yttersta suveränitetsymbolen för en nation. Men EU-federalisterna vill skapa ett gemensamt EU-försvar. Det finns ett starkt gehör för denna tanke i en del stora EU-länder. USA kan i framtiden dra sig tillbaka från sina baser i västra Europa. EU-federalisterna frågar sig då vem som skall försvara Europa. Mot vilka Europa skall försvaras är enligt dem inte riktigt klargjort.

VAD VILL VI I SVERIGE? Skall Sverige delta i ett EU-försvar med både drönare och ett missilförsvar? Skall Sverige ställa upp som en lojal kugge i det militära maskineriet när de stora länderna har beslutat att man skall gå in militärt i olika konfliktområden i till exempel Mellanöstern eller Somalia? Är det en politik vi önskar stödja?

Denna framtidsfråga behöver debatteras i Sverige. Nu verkar det som de stora partierna försöker dölja den då den känns för obekvämt.

JAN Å JOHANSSON

Troika Watch håller koll på åtstramningarna

DEN EUROPEISKA FACKLIGA federationen UNI Europe har skapat en sida på Facebook kallad Troika Watch.

Som en följd av eurokrisen har en informell maktgrupp bildats, bestående av representanter från de tre institutionerna EU-kommissionen, Europeiska centralbanken (ECB) och Internationella valutafonden (IMF). Denna trepartsgrupp går under namnet ”trojkan”.

Trojkan har skött förhandlingar med myndigheterna i Grekland, Irland, Portugal och

Cypern om olika avregleringar, nedskärningar, privatiseringar och åtstramningar. Trojkan utfärdar rekommendationer som i praktiken måste följas för att länderna ska få erhålla lån (till marknadsmässig ränta) från eurogruppen.

FLERA AVREGLERINGER HAR påverkat grundläggande fackliga rättigheter. I Grekland, Portugal, Irland och Spanien har ingångna kollektivavtal rivits upp och förhandlingssystemet mellan arbetsmarknadens parter har bra-

kat ihop. De krisdrabbade ländernas konkurrenskraft ska stärkas genom sänkta löner.

Eurokrisen och de efterföljande åtstramningspaket som många länder har infört har slagit hårt mot löntagarnas rättigheter, villkor och förhandlingsmöjligheter.

SAMTLIGA MEDLEMSLÄNDER i EU har ratificerat FN-organet ILO:s kärnkonventioner, vilka garanterar föreningsrätten och förhandlingsrätten. Trots det finns det många exempel på att fackliga

rättigheter kränks, med eurokrisen som motivering.

För att hålla koll på de ”reformer” som EU/IMF-trojkan tvingar igenom har UNI Europe bildat en sida på Facebook. Sidan innehåller analyser men också berättelser från arbetstagare och fackföreningar som på olika sätt har drabbats av eurokrisen.

Sidan på Facebook hittar du på www.facebook.com/troika-watch. Information om UNI Europe finns på www.uniglobalunion.org.

GÖSTA TORSTENSSON

Kräv en svensk folkomröstning om EU-medlemskapet

I MAJ ÄR DET DAGS för val till EU-parlamentet. Ingen förväntar sig nog några större fyrverkerier i ännu ett krångligt och enformigt EU-val denna gång heller: Konservativa, liberala och socialdemokratiska ledamöter är ju överens i 97 procent av EU-parlamentets slutomröstningar.

Förutom att det är en demokratiskt härdsmläta, så är det ju anmärkningsvärt eftersom en politisk vitalitet i ett parlament skapas ju just av skilljelinjen mellan höger och vänster.

Men i EU-parlamentet finns inte denna. Parlamentet röstar istället ja till nästan alla förslag med närmast nordkoreanska majoriteter. Junilistan visade inför förra EU-valet att endast i 2 procent av slutomröstningarna röstade de två blocken (det konservativa och det socialdemokratiska) mot varandra.

Men nu när många av partierna har svårt att "profilera sig", som det så fint heter, bör ju någon höjta till och påminna alla partistrateger, kongresser och partistämmor att det faktiskt finns ett klokt förslag att driva i valrörelsen: folkomröstning om EU-medlemskapet.

Det vore klart uppfriskande om något parti vågade prata om att det inte förts någon riktig debatt om det svenska EU-medlemskapet sedan inträdet - trots att det numera är färre än halva befolkningen som är för ett medlemskap och stödet för euron fullständigt kollapsat. I Europa har valdeltagandet sjunkit kontinuerligt i Europaparlamentsval sedan 1979 och i Sverige har det knappt kommit över 50 procent.

Tidigare har man ofta förklarat det låga valdeltagandet med

bristande kunskaper om EU och att procenttalen skulle gå att höja rejält med mer information. Det är emellertid en bild som nu inte visat sig stämma. EU-medborgarna röstar inte för att de saknar information utan för att de saknar intresse. Valforskaren Sören Holmberg sätter huvudet på spiken: "Folk uppger mer och mer att det beror på bristande intresse, inte bristande kunskap som det var förut. Bristande intresse kan inte informeras bort." EU är ett projekt som omhuldas av den politiska eliten men i väsentligt lägre utsträckning av medborgarna, därav det låga valdeltagandet.

SVERIGE BEHÖVER EN diskussion om medlemskapet i EU där vi reder ut om det verkligen krävs medlemskap i EU för att handla med EU? Är det rimligt att de marknadsliberala premisserna tillåts sätta ramarna i miljöpolitiken? Och är det acceptabelt att EU lägger sig i svensk arbetsrätt?

Många av de argument som presenteras som pro-EU argument är rena skenmanövrar. EU är en betydande del av svensk handel sägs det ju och det är ju svårt att säga emot. Men det innebär ju inte att det krävs EU-medlemskap för att ha EU som handelspartner! Om man vill går det alldeles utmärkt att teckna frihandelsavtal istället - detta har exempelvis Norge redan gjort. Inom miljöområdet så gör EUs policy snarare mer skada än nytta, eftersom frihandelspremisserna kräver en ekonomi med få restriktioner där företagsvinsten i slutändan är det överordnad både människor och

miljö. Dessa frågor kräver en ordentlig samhällsdebatt.

Hela idén om EU som ett "samarbete" saknar substans. EU är inget samarbete utan snarare en blivande federal statsbildning som berövar de enskilda staterna deras suveränitet. I princip alla som är positiva till EU är det på grund av någon del av samarbetsaspekten, vilket är helt ologiskt; vi kan, och bör, samarbeta - utan att ge upp vårt självstyre.

I Storbritannien har man lovat omförhandling av landets villkor i EU samt folkomröstning om fortsatt medlemskap. Vi svenskar borde få göra samma sak. Vid en omröstning som röstar mot fortsatt medlemskap så kan i sådana fall urträdet samordnas på ett smidigare sätt mellan flera andra stater.

I EU-VALET KOMMER som vanligt många av partierna hävdar att de vill förändra EU. Det är en ädel ambition och vi har hört det förr. Men istället har det slutat med ett EU förändrat partierna. EUs politiska utveckling å andra sidan, har fortsatt vara likriktad: makten centraliserats till Bryssel, de nationella parlamenten marginaliserats och folkstyret satt ur spel.

Det parti som vill sätta fingret på detta har mycket att vinna i en svensk EU-valrörelse. Så vilket parti blir först att ta initiativet, kliva fram och kräva en svensk folkomröstning om EU-medlemskapet?

ARIJAN KAN
Studerar Ekonomi och
Internationella Relationer vid
Cornell University

Europeiska gendarmeriet – EU:s nya halvmilitära organisation

EN DEL BEDÖMARE menar att EU riskerar gå mot ökade sociala spänningar på grund av EU:s uppenbara oförmåga att hantera eurokrisen. Det kan då vara bra att känna till att EU har satt upp sin egen militärpolis, det Europeiska gendarmeriet (European Gendarmerie Force).

EGF grundades 2004 på förslag av den franske försvarsministern med uppgiften att agera mot uppfattade civila hot som att slå ner upplopp, förstärka lokala poliskårer och vid behov och agera allmänpreventivt samt för att förstärka EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. EGF har sitt högkvarter i Vicenza i norra Italien. Det har i dagsläget 800–900 anställda, men växer och kan även räkna med 2.300 reservister. EGF sysslar periodvis med fredsuppehållande uppgifter på Balkan.

I nuläget är gendarmeriet bara öppet för EU-länder som har en polis med militärstatus, vilket utesluter till exempel Sverige och Irland. Tyskland är heller inte medlem eftersom den tyska konstitutionen förbjuder användning av militär för polisuppgifter.

EGF BESTÅR IDAG av Frankrike, Portugal, Nederländerna, Italien, Spanien och Rumänien. Polen och Litauen är så kallat "partnersländer". Av nuvarande EU-länder är det bara Bulgarien som uppfyller de "tekniska" kvalifikationerna för medlemskap.

Men detta kan komma att förändras. Institutet för Internationella Relationer i Nederländerna förslög nyligen inträdesreglerna skulle mjukas upp, så att i princip medlemsländerna skulle kunna ingå, och gendarmeriet agera över hela EU.

EGF styrs av en högnivåkommitté med representanter från medlemsstaternas utrikes- och försvarsministerier som beslutar om nya medlemmar och möjliga operationer. Inom sig utser kommittén en ordförande för ett år. Under 2013 innehar just Ne-

Bild: LARS-ERIK HÄMANSO

derländerna ordförandeskapet.

EGF blev fullt lagfäst i oktober 2007 genom Velsenfördraget. Enligt artikel 5 i detta fördrag kan militärpolisen "ställas till förfogande för [...]FN, OSCE, Nato, och andra internationella organisationer eller ad.hoc koalitioner" för olika uppdrag. Artikel 4 stipulerar att EGF antingen kan underställas civila myndigheters eller militära myndigheters ledning för att utföra säkerhets- och civila ordningsuppdrag genom att övervaka den lokala polisen inklusive kriminella utredningsuppdrag. Den kan också utföra allmän övervakning, gränsskyddsuppdrag samt allmänt underrättelsearbete. De kan också fortbilda polisstyrkor.

ARTIKEL 6.3 TILLÅTER EGF med ett simpelt beslut att stationera sina trupper i ett annat EU-land om landet medger detta. Två månader efter det att Velsenfördraget skrevs under signerade EU:s stats- och regeringschefer 13 december 2007 Lissabonfördraget. Lissabonfördragets artikel 222 innehåller en "solidaritetsklausul" som gör det möjligt för EGF "biträda medlemsstaten på dess territorium efter anhöllan från dess politiska myndigheter".

Liknande styrkor har redan prövats under det militära ingripandet i Bosnien då Natos stabilitetsstyrka SFOR organiserades för att fylla upp gapet mellan militär och polis. SFOR hade befogenheten att arresteras, använda vapen och kontrollera civil oro. SFOR följdes 1999 av en liknande styrka KFOR till Kosovo som också gavs "förebyggande och repressiva resurser för att undertrycka oro". Och år 2000 dvs. sju år för Velsenfördraget skrevs under utökade Europeiska Rådet och de dåvarande 27 medlemsstaterna sin "icke-militära krisverksamhet" med en 5.800 personer stor styrka av poliser och militärpoliser (Police Rapid Reaction Force) som kan snabbinkallas.

Sedan Velsenfördraget har EGF utfört tre uppdrag. Från november 2007 till oktober 2010 i Bosnien då EGF överordnades existerande "integrerade polisenheter" för införa en västerländsk baserad stats- och lagtillämpning. I januari skickades EGF till Haiti för att bistå efter den förödande jordbävningen, som en del av en europeisk insats benämnd EUCO som till stora delar understöddes av EU:s kvasi-underrättelsetjänst EU Situation Centre.

I det tredje uppdraget i Af-

ghanistan som började i april 2009 och som ännu pågår samverkar EGF när med NATO- och USA-trupperna. Enligt brittiska Statewatch anlätade Nato gendarmeriet för att bygga upp en afghansk polisorganisation. Sedan december 2009 har denna polisstyrka växt till 160 000.

Dessa nya aspekter på EU:s utrikes- och säkerhetspolitik passar helt med EGF grundläggande syfte och sker helt utanför parlamentarisk kontroll. Det ger en förning om framtida EU-ingripanden.

SOLIDARITETSKLAUSULEN GÖR det klart att EFG-styrkor inte bara kommer att kunna kontrollera en befolkning som polis, militära eller underrättelseenheter, men också kan stationeras både inom och utanför EU. Enligt Lissabonfördraget har de nationella parlamenten praktiskt taget ingen kontroll. EU-parlamentet har ingen kontroll alls enligt EGF:s juridiske rådgivare Alfredo Vacca, som hävdar att EGF står utanför EU:s strukturer.

Det finns idag en pool av mer än 430.000 paramilitära trupper inom EU och 2,5 miljoner globalt som EGF kan utbilda för att genomföra globala aktioner. Det kan stödja det dubbla syftet att dels understödja en stat i social oro och dels upprätthålla EGF-ländernas intressen.

EU har nu tillskansat sig tre kontroller över svensk rätts- och inrikespolitik. Den europeiska arresteringsordern tillåter att en svensk medborgare arresteras i Sverige för att sedan skickas till ett utländskt fängelse i väntan på rättegång. Europol, vars anställda har diplomatisk immunitet. Och nu det Europeiska gendarmeriet, en multinationell polisstyrka med militär status, som är bemyndigad att stationeras att operera i vilket EU-land som helst inklusive Sverige på begäran av det landet, och som kan agera globalt som en paramilitär styrka.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

NYHETER I KORTHET

Homosexuella har rätt till asyl

Homosexuella från Afrika som riskerar att fångas i sitt hemland har rätt till asyl i EU, slår EU-domstolen fast. Det duger inte att säga att de kan dölja sin homosexualitet för att undgå förföljelse. I många afrikanska länder är homosexualitet olagligt och kan leda till hårda straff.

Den svenska policyn är sedan tidigare att homosexuella som riskerar förföljelse ska få stanna, men trots det har flera homosexuella utvisats.

EU stämmer Sverige

EU-kommissionen har beslutat att stämma Sverige i EU-domstolen för att Sverige tar ut moms på posttjänster.

Enligt EU:s momsdirektiv får ett land inte ta ut moms på frimärksförsäljning och posttjänster som tillhandahålls av "det offentliga postväsendet".

EU-domstolen har tidigare slagit fast att momsfriheten gäller alla samhällsomfattande tjänster, oavsett om de ägs privat eller statligt.

Sverige tar dock ut moms på alla posttjänster. Kommissionen varnade Sverige i juli 2007 med ett så kallat motiverat yttrande, men sedan lades ärendet på is i väntan på en relevant dom i EU-domstolen.

EU-parlamentet kräver kvotering

EU-kommissionen lade i fjol fram ett förslag om att börsnoterade bolag senast 2020 ska ha minst 40 procent kvinnliga ledamöter i sina styrelser, för att undvika böter.

Förslaget har fått stöd av en majoritet i EU-parlamentet, trots motstånd från höger. Vänsterpartiet röstade nej för att de anser att frågan ska beslutas på

nationell nivå.

Även om EU-parlamentet säger ja lär det bli svårt att få medlemsstaterna att godkänna förslaget. Den svenska regeringen tillhör de mest kritiska.

EU vill slopa tysk elrabatt

EU-kommissionen vill stoppa Tysklands elrabatt på nära 45 miljarder kronor om året till den tunga industrin. Det hotar en miljon jobb, enligt den tyska metallindustrin.

Striden gäller den avgift som läggs på el från kol, gas och atomkraft för att stötta förnybar energi.

Medan privatpersoner och mindre företag nästa år kommer att betala 55 öre extra per kilowattimme slipper energislukande storföretag avgiften. Det minskar deras elnota med 44 miljarder kronor enligt metallindustrins branschorganisation MWM. Det motsvarar 2,6 miljoner per arbetsplats, rapporterar Dagens Industri.

EU-stöd betalas ut felaktigt

Kontrollen av EU:s stödpengar är fortfarande dålig. Förra året betalades drygt 6 miljarder euro ut felaktigt, enligt EU:s revisionsrätt. De flesta felanmärkningarna gäller stödet till landsbygdsutveckling, miljö, fiske och hälsa samt regionpolitik.

Splittring i Berlusconi's PdL

Silvio Berlusconi's parti "Frihetens folk" hotas av splittring, sedan en utbrytargrupp med Italiens biträdande premiärminister Angelino Alfano i spetsen startat ett nytt mitten-höger parti.

Enligt Alfano kommer partiet att ställa sig bakom premiärminister Enrico Letta, vilket innebär ett välkommet stöd för hans

skakiga koalition.

Beskedet kommer samtidigt som Berlusconi förbereder sig för att återlansera Forza Italia, det namn som hans parti hade till 2007.

Lönestopp i Spanien

Det spanska finansministeriet meddelade nyligen att lönerna för landets drygt 2,5 miljoner offentliganställda fryses även under nästa år, för fjärde året i rad. Syftet är att minska landets stora budgetunderskott som nästa år väntas bli 6,5 procent av BNP medan EU:s regler tillåter högst tre procent av BNP.

Pressen på de offentliganställdas löner inleddes med en femprocentig lönesänkning under den socialdemokratiska regeringen 2010 och har sedan följt av lönestopp. Fackföreningarna har beräknat att de offentliganställda har förlorat 20 procent av sin köpkraft som följd av nedskärningarna.

EU bygger en vallgrav

Minst tolv migranter omkom när en båt sjönk utanför Greklands kust fredagen den 15 november. Fyra av dödsoffren var barn, enligt grekiska myndigheter. 15 migranter klarade sig när den åtta meter långa, uppblåsbara båten förliste.

EU:s gränspolitik är grotesk. För att hindra flyktingar att ta sig in i den europeiska fästningen håller EU på att bygga upp en mur, eller snarare vallgrav, i linje med 30:e breddgraden.

EU-parlamentet vill sluta resa

Ett säte är tillräckligt, tycker ledamöterna i EU-parlamentet som den 20 november röstade igenom en resolution om att parlamentet på egen hand borde

få avgöra var det ska sammanträda. "Flyttcirkusen" varje månad mellan Bryssel och Strasbourg kostar enorma summor, men så länge Frankrike med vetorätt i frågan – fortsätter att motsätta sig ett slopande av Strasbourg kommer resandet att fortsätta.

Regeringen slår för flygplatserna

EU-kommissionen tar inte tillräcklig hänsyn till regionala flygplatsers särskilda betydelse i ett avlångt och glest befolkat land som Sverige. Det skriver regeringen i svaret till kommissionens förslag att statligt stöd till regionala flygplatser ska fasas ut under tio år med början 2014.

Flygplatserna är livsnödvändiga för att bibehålla snabba och effektiva person- och godstransporter i hela landet. Regeringen lyfter speciellt fram flygets betydelse för jobben, sjukvården och för militären. Utfasningen av stödet bör anpassas till de enskilda flygplatserna och ske under minst 15 år, skriver regeringen.

EU-samarbete om drönare

Sju EU-länder – Frankrike, Tyskland, Grekland, Italien, Polen, Spanien och Nederländerna – skrev i Bryssel på ett avtal om att tillsammans utveckla så kallade drönare.

Drönare är föraralösa flygplan som till exempel både kan användas till anfall på militära mål och till övervakning av båtar med migranter på Medelhavet.

I somras sade EU-kommissionen att medlemsländerna måste samarbeta eftersom inget EU-land ensamt har råd att utveckla militär spjutspets-teknologi.

På EU-toppmötet den 19-20 december ska EU:s stats- och regeringschefer diskutera och fatta beslut om hur militariseringen av EU ska påskyndas.

Sverige har förmåga att massövervaka

Sverige pekas ut i en färsk rapport om EU-länder som har kapacitet till massövervakning av elektronisk kommunikation och också genomföra den i praktiken.

Rapporten, som är skriven av den europeiska tankesmedjan CEPS i Bryssel, presenterades i november för ledamöter i EU-parlamentets utskott för fri- och medborgerliga rättigheter i Strasbourg.

Räknat i budget och personal är kapaciteten i Sverige, Tyskland och Frankrike väsentligt lägre än den som Storbritannien med övervakningsorganet GH-CQ och USA:s motsvarighet NSA förfogar över.

För det femte EU-landet i studien, Nederländerna, har inte CEPS konkreta bevis för att landet aktivt genomför storskalig elektronisk övervakning.

I rapporten dras slutsatsen att bristande agerande från EU:s sida kan underminera förtroendet för EU:s institutioner bland EU-ländernas medborgare.

GÖSTA TORSTENSSON

EU-bistånd till afrikanska arméer

EU:s försvarsministrar kommer att föreslå att man hjälper afrikanska arméer att skaffa sig utrustning som behövs för att upprätthålla säkerheten, genom att låta EU-biståndspengar gå till inköp av militärt material (från EU-länderna kan man förmoda).

Bakgrunden är att EU:s säkerhetsinsatser på den afrikanska kontinenten inte når "full potential" eftersom flera av de afrikanska arméer som man underhåller inte har tillgång till utrustning som till exempel pansarbjurar och walkie-talkies.

En majoritet av EU:s försvarsministrar stödjer därför att EU-bistånd kan gå till sådant material i Afrika.

Att utrusta de afrikanska arméerna med vapen är däremot inte aktuellt.

GÖSTA TORSTENSSON

Ökad militär spänning i norra Skandinavien

SVERIGE HAR UNDER det kalla kriget haft ett hemligt nära samarbete med USA och försett USA med uppgifter från försvarets signalspaning. Den moderna tekniken har gjort den traditionella signalspaningen omodern men samarbetet kring hemlig underrättelseinformation försätter men nu i nya kläder och förmodligen i än större omfattning.

Under Nato-invasionen i Kosovo 1999 visade det sig att man var helt beroende av det amerikanska navigeringssystemet GPS, som ursprungligen var ett militärt system. EU bestämde sig därför för att upprät-

ta ett eget navigerings- och positionssystem som ska vara oberoende av det amerikanska systemet. Under en krissituation kan USA störa GPS-systemet. Den civila delen av Galileoprojektet ska inte kunna störas och meddela användarna om något är fel. Däremot finns en ren militär del, GMES.

Den omfattande och mycket hemliga militära användningen av satellitnedladdningsstationerna i norra Skandinavien som till exempel Esrange sker bakom ryggen på det svenska folket. Effekten av detta är att norra Skandinavien blir ett område som bi-

drar till ökade motsättningar mellan stormakter och drar in de Skandinaviska länderna i dessa motsättningar. EU ingen passiv aktör utan kommer självt att genom Galileo etablera sig militärt i rymden.

De omfattande militärovningsar som genomförs i norra Skandinavien, bland annat på det militära övningsfältet NIT norr om Kiruna etablerar EU och Nato militär närvaro och slagkraft i Arktis ofta på ett hotfullt sätt gentemot Ryssland. Detta bidrar till ökad militär spänning i norra Skandinavien.

PER HERNMAR

NSA spionerar på svenska industrier

SPIONORGANET NSA har fått i uppgift att bevaka "strategiska teknologier under utveckling". Tio länder ska ägnas särskild uppmärksamhet. Ett av länderna är Sverige.

Uppgiften kommer från dokument som New York Times publicerade 2 november, en Strategic Mission List för USA:s signalspaning från 2007.

Målet är att avstyra "teknologiska överraskningar" som rör bland annat hög- och lågenergilasrar, data- och informationsteknik och nanoinstrument. Intresset är inte bara av militär natur. Underrättelsemaskineriet ska fokusera på tekniska och vetenskapliga framsteg som kan "ge strategiska militära, ekonomiska eller politiska fördelar".

"DET FRAMVÄXANDE strategiska tekniska hotet förväntas i första hand komma från Ryssland, Kina, Indien, Japan, Tyskland, Frankrike, Korea, Israel, Singapore och Sverige."

Företrädare för den tyska industrin varnar efter Snowdens avslöjanden för industrispionage och efterlyser skyddsåtgärder och investeringar i en självstän-

dig europeisk IT-utveckling. Danska industriförbundet manar medlemsföretagen att gå över till kurirpost.

Men i det offentliga Sverige är det så tyst som det kan bli. Vita Huset bedyrar att det inte handlar om simpelt industrispionage. Det är landets säkerhet som står på spel.

Argumentet skymmer att USA:s industriella och tekniska utveckling sedan länge är tätt förbunden med dess krigsmakt och spionorgan. Pengar från Pentagon har finansierat utveck-

lingen av allt från de första datachipen till Apples röststyrda artificiella assistent.

"Landets säkerhet" innefattar en strävan att säkra USA:s globala ekonomiska och politiska företräden. Allt som NSA kan snoka reda på i sin kamp mot "det framväxande strategiska tekniska hotet" kommer att omsättas i nya industriella forsknings- och utvecklingsprogram för säkerhetens skull.

Svensk statsledning och företagsamhet tackar för intresset.

MIKAEL NYBERG

Bild: LARS-ERIK HAKANSSON

”Ni bidrar redan mer än genomsnittsledlemmen”

USA SKULLE VÄLKOMNA Sverige in i Nato men behöver inte knacka på dörren för att be om ett svenskt medlemskap. Sverige bidrar redan mer än genomsnittsledlemmen.

– Sverige spelar en stor roll inom den transatlantiska gemenskapen, säger Damon Wilson när han talar på Utrikespolitiska institutet i Stockholm. Ni betyder mycket som medlemmar i EU, i frågor om IT-säkerhet och i arbetet österut. Ni är viktiga inom Natos partnerskap.

DAMON WILSON ÄR en högt uppsatt byråkrat inom det säkerhetspolitiska etablissemangen i Washington. Efter några år på ambassaden i Bagdad har han haft flera viktiga poster inom Nato och USA:s Nationella säkerhetsråd. Nu sitter han i ledningen för Atlantiska Rådet.

– Jag skulle välkomna ett svenskt medlemskap, fortsätter han sin föreläsning. Men Nato knackar inte på dörren. I första hand är det ert eget beslut. Ni måste vilja själva. Alliansen bygger på en kärna av solidaritet,

utan någon asterisk. Vi vill ha hängivna medlemmar.

Damon Wilson poängterar uppskattande att Sverige redan idag bidrar mer till Nato än genomsnittsledlemmen. Likväl deltar inte Sverige i det direkta beslutfattandet eller i den konkreta militära planeringen.

– Sverige, Danmark och Finland var de som övertygade USA om att dra in de baltiska staterna i Nato, berömmar han. Det ska ni vara stolta över. Med insatserna på Balkan, i Afghanistan och Libyen har Sverige visat att ni ligger i framkant inom partnerskapet.

ETT UTVIDGAT PARTNERSKAP, ej begränsat av ”rigid geografi”, är en av hörnstenarna i USA:s och Natos framtidstrategi för att på sikt bemöta globala utmanare som Kina och Indien. Insatser ska kunna utföras överallt på jorden. Gärna med partners utanför Europa och USA.

– Vi vill använda Nato som en kärna för större tillfälliga koalitioner och operationer, förklarar Damon Wilson. Vare sig USA

eller Nato kommer att agera ensamma. Vår bas är den transatlantiska gemenskapen men vi går mot en mer komplex värld med nya partners.

FÖRUTOM UTVIDGAT partnerskap flaggar Damon Wilson för ett nytt frihandelsavtal mellan Europa och USA som ytterligare ett sätt att stärka banden över Atlanten. Här har USA uttalade förhoppningar om att Sverige ska spela en pådrivande roll inom EU.

– Frihandelsavtalet och partnerskapsstrategin är det tvillingankare som ger makt och mening åt Washingtons åtaganden gentemot Europa, resonerar han. De ger oss möjlighet att sätta villkoren och förutsättningarna för den värld vi är på väg emot 2030.

Damon Wilsons framträdande understryker vikten att gå mot såväl Natomedlemskap och fördjupat samarbete som ett påtänkt frihandelsavtal. Allt ingår i en större plan för att bevara och stärka USA:s supermaktsroll.

JOHAN WIMAN

Kristdemokraterna river upp Nato-nej

KRISTDEMOKRATERNA RIVER upp sitt nej till att Sverige går med i Nato. Partiets linje är nu att en parlamentarisk kommitté ska pröva för- och nackdelar med Natomedlemskap.

Natoanhängarna hade lämnat in fem motioner om svenskt Natomedlemskap till partiets rikssting i Karlstad. Bakom dem stod bland andra KD:s nuvarande och tidigare försvarspolitiska talespersoner.

Men en klar majoritet ställde sig i stället bakom partistyrelsens förslag om att verka för att en parlamentarisk kommitté utreder ett Natomedlemskaps för- och nackdelar. Enligt partiledaren Göran Hägglund river det

beslutet upp partiets tidigare nej till Nato.

Två andra regeringspartier, Moderaterna och Folkpartiet, har tidigare tagit steget fullt ut och vill gå med i Nato. Centern vill liksom KD utreda saken. Men någon utredning är sannolikt inte aktuell.

STATSMINISTER FREDRIK Reinfeldt (m) har gjort klart att han inte tänker driva frågan om Natomedlemskap så länge Socialdemokraterna inte är positiva.

Natoanhängarna på KD:s rikssting verkade nöjda med en utredning även om de i talarstolen argumenterade för ett medlemskap i Nato.

– Att vi skulle kunna driva en egen försvarspolitik eller säkerhetspolitik är en ren chimär, det skulle vara en nostalgitripp till en tid som aldrig funnits, sade Karlis Neretnieks, före detta rektor på Försvarshögskolan.

Bland motståndarna till Natomedlemskap fanns de som var oroade för vad en utredning kan leda till. Ett argument mot medlemskap är att det blir dyrt för Sverige. För många är dock kärnvapenfrågan den viktigaste.

– Vår själva ideologi går emot att legitimera användningen av kärnvapen genom att gå med i Nato, sade Rene Jaramillo, ombud från Kronoberg.

GÖSTA TORSTENSSON

CITERAT

”Ett företag som i praktiken förbjuder sina anställda att engagera sig fackligt har inget existensberättigande.” Vänsterpartiets arbetsmarknadspolitiska talesperson Josefin Brink uppmanar i ett pressmeddelande till bojkott av det irländska lågprisflygbolaget Ryanair.

”Om flyktingar utgjorde en nation skulle det vara ett av de 30 största länderna i världen.” António Guterres, FN:s flyktingkommissariat UNHCR:s högsta chef, i samband med UNHCR:s årliga möte i Genève.

”Det är inte bara arbetslösa tidigare grekiska offentliganställda som känner sig maktlösa”, skriver Maria Wetterstrand, tidigare språkrör för Miljöpartiet, i en krönika i Dagens Industri med anledning av att allt mer beslutsmakt centraliseras till EU. ”När jag satt i riksdagen kände även vi ledamöter oss frustrerade rätt ofta. Att försöka påverka EU-processer som folkvald i ett nationellt parlament kändes ibland som att vara med i en Kafkaroman.”

”Inte ett ord om att krisens vinnare är den tyska ekonomin som går som tåget när Sydeuropa går på knäna.” Det skriver journalisten Alexandra Pascalidou, med anledning av den tyska valrörelsen [Expressen 22 september]. Hon fortsätter: ”I Grekland anklagas Merkel för att ha lyckats med det Tyskland misslyckades med under två krig – att lägga Europa under sina fötter och numera legendariska händer och reducera Grekland till ett perifert perktorat underställt Berlin.”

[folkrörelsen nej till eu]

Kallelse till Folkrörelsen Nej till EU:s 17:e kongress i Malmö

Folkrörelsen Nej till EU:s 17:e kongress äger rum i Malmö 12-13 april 2014. Sedvanliga kongressförhandlingar; verksamhetsberättelse, ekonomisk berättelse, handlingsprogram, motioner, val av styrelse med mera. Motionstiden utgår 1 februari. Motioner mejlas till kansli@nejtill.eu eller skickas till Folkrörelsen Nej till EU, Pölgatan 5, 414 60 Göteborg.

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU:S
RIKSSTYRELSE
gm JAN-ERIK GUSTAFSSON

Skänk ett bidrag varje
månad till Folkrörelsen
Nej till EU via autogiro.
Mer info på hemsidan
www.nejtill.eu.se

En majoritet av svenska folket vill lämna EU enligt en ny opinionsmätning

43 PROCENT AV DE tillfrågade svenskarna vill lämna EU medan 42 procent heller vill förbli medlem, enligt en färsk undersökning genomförd av YouGov. Även i Storbritannien är det fler som vill lämna EU: 44 procent vill gå ur och 34 procent stanna kvar.

DANSKAR, TYSKA OCH fransmän vill vara kvar som medlemmar i EU enligt opinionsundersökningen. Av de tillfrågade danskarna svarade 35 procent att de vill lämna EU, medan 47 procent svarade att de vill stanna kvar.

Undersökningen omfattade 5.488 personer i Tyskland, Frankrike, Storbritannien, Sverige och Danmark och ge-

Jan-Erik Gustafsson

nomfördes mellan 21 och 29 augusti.

Storbritanniens premiärminister David Cameron har lovat en folkomröstning om EU om hans konservativa parti vinner parlamentsvalet 2015. Han

kommer då att kräva en omförhandling av det brittiska medlemskapet och briterne ska få rösta om det omförhandlade medlemskapsavtalet 2017-2018.

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU vill också folkomrösta om Sveriges medlemskap i EU, med eller utan en omförhandling om villkoren för det svenska medlemskapet och oavsett hur det går i det brittiska parlamentsvalet.

– Nästan alla de löften som jansidan utfärdade inför folkomröstningen 1994 har visat sig vara falska, till exempel att den militära alliansfriheten inte hotas, att den svenska modellen på arbetsmarknaden inte undergrävs och att vi har juridisk rätt

att välja att stå fria från euron, säger Jan-Erik Gustafsson, ordförande i Folkrörelsen Nej till EU.

– Samma sak när det gäller EMU-folkomröstningen 2003. De hot som ja-sidan då kom med har visat sig grundlösa och i dag – drygt tio år efter folkomröstningen – kan vi konstatera att Sverige har haft en bättre ekonomisk utveckling än de länder som infört euron som valuta.

– **MOT DENNA BAKGRUND** kräv-er vi att svenska folket i likhet med de brittiska, får möjlighet att säga ja eller nej till fortsatt svenskt medlemskap i EU i en ny folkomröstning, avslutar Jan-Erik Gustafsson.

GÖSTA TORSTENSSON

Offentlighetsprincipen inskränks av Bryssel

DEN 21 NOVEMBER röstade riksdagen för en lagändring om "sekretess i det internationella samarbetet", med röstsiffrorna 263 mot 33 – bara Miljöpartiet och Vänsterpartiet röstade emot. Den nya lagen innebär att dokument med direkt eller indirekt koppling till EU kan hemligstämplas. Inför beslutet gjorde Folkrörelsen Nej till EU:s riksstyrelse ett uttalande. Här följer ett utdrag av uttalandet:

Inför folkomröstningen garanterade de att den svenska offentlighetsprincipen inte skulle hotas av inträdet i EU. "Offentlighetsprincipen har inte varit föremål för förhandlingar med EU, och kommer att vara kvar vid ett EU-medlemskap." Så lät det i Utrikesdepartementets propagandaskrift "EU-avtalet".

Faktum är att EU aldrig har godtagit den svenska offentlighetsprincipen. Sverige avgav en deklaration, som slog fast att "Offentlighetsprincipen (...) och grundlagsskyddet för meddelarfriheten, är och förblir grundläggande principer som utgör en del av Sveriges konstitutionella, politiska och kulturella arv."

Men EU-länderna godtog inte denna skrivning. I anslutningsfördraget bemöts det med att "unionens nuvarande medlemsstater noterar att Sverige avgett en unilateral förklaring om öppenhet och insyn. De förutsätter att Sverige som medlem i Europeiska unionen kommer att fullt ut följa gemenskapsrätten i detta avseende."

I dag är mer än hälften av all lagstiftning som sker i Sverige en direkt följd av åtaganden och beslut inom EU. Den nya lagen innebär att uppgifter i alla allmänna handlingar som svenska myndigheter fått från utlandet och som tillkommit inom ramen för ett EU-samarbete kan sekretessbeläggas. Förra året slog Konstitutionsutskottet larm om att regeringen har drivit igenom 69 ändringar av sekretesslagen sedan 2009.

Offentlighetsprincipen är ett tydligt exempel på hur det EU-frälsta politiska etablissemanget lurade en knapp majoritet av svenska folket att rösta ja till EU. Folkrörelsen Nej till EU kräver en ny folkomröstning om EU – nu när vi har facit i hand.

GÖSTA TORSTENSSON

Det brådskar med en ny folkomröstning

SVERIGE SKA BIDRA med åtta Gripenplan och ett minröjningsfartyg till Natos snabbinsatsstyrka (NRF) nästa år.

Tidigare i höst välkomnade Nato Sverige in i snabbinsatsstyrkan. I slutet av november beslutade regeringen att Sverige under nästa år ställer upp med en enhet Jas 39 Gripen, vilket omfattar åtta plan och 120 befäl och soldater, samt ett minröjningsfartyg. Under 2015 bidrar Sverige med en Gripenenhet och ett amfibiekompani.

När togs beslutet att vi ska utveckla neutralitetspolitiken? Inför folkomröstningen om EU 1994 lovade EU-anhängarna såväl till höger som vänster att

Sverige skulle bli medlem med förbehåll för den svenska säkerhetspolitiken, dvs, alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i krig.

FÖRUTOM ETT ALLT intimare samarbete med Nato, är Sverige medlem i ett EU som ska ha militära styrkor till förfogande för interventioner i vår omvärld.

EU har också en så kallad solidaritetsklausul som motsvarar artikel 5 i Nato-stadgan och en fördragsfäst bestämmelse att EU ska utveckla ett gemensamt försvar.

Det brådskar med en ny folkomröstning om EU.

GÖSTA TORSTENSSON

50 000 kr till Folkrörelsen Nej till EU!

Vi behöver pengar för att kunna upprätthålla vår verksamhet och bidra till den EU-kritiska debatt som regeringen och riksdagspartierna säger sig vilja ha. Till skillnad från våra systerorganisationer i Danmark, Finland och Norge får vi inte några statliga bidrag.

Det händer mycket det närmaste året. I april håller Folkrörelsen Nej till EU kongress i Malmö, med ett offentligt seminarium om eurokrisen. I maj blir det val till EU-parlamentet och i september är det val till riksdag, landsting och kommuner. I november är det 20 år efter folkomröstningen om EU 1994, vilket vi naturligtvis kommer att uppmärksamma på olika sätt. Vi håller som bäst på att sätta samman ett nätverk av organisationer som vill ha en ny folkomröstning om EU - nu när vi har facit i hand.

För att Folkrörelsen Nej till EU ska synas inför och under dessa händelser behöver vi ditt stöd. Därför har vi som målsättning att samla in 50.000 kronor fram till årsskiftet. Stöd vår verksamhet genom att ge en gåva till vår kampanjfond, plusgiro 603 95 78 – 7. Tack på förhand!

[insändare & debatt]

Max Andersson: EU måste släppa prestigen i eurofrågan

NU I HÖST GÅR eurokrisen in på sitt femte år. Ingenting tyder på att slutet är i sikte. Flera länder i framförallt Sydeuropa som inte kunnat hålla jämn takt med Tyskland har drabbats av lågkonjunktur, nedskärningar och massarbetslöshet. Högerextremister vädrar morgonluft, och i Grekland är ungdomsarbetslösheten nu uppe på 63 procent.

Under folkomröstningen om EMU varnade nej-sidan för att ett land som drabbas av stor arbetslöshet behöver kunna stimulera ekonomin. Antingen genom lägre räntor, devalvering eller ökade statliga utgifter. Men ett land som är med i EMU har inte de verktygen. Istället tvingas människor söka jobb utomlands, och landet måste genomgå en så kallad "intern devalvering" – det vill säga flera år av massarbetslöshet som tvingar fram lönesänkningar som förhoppningsvis återställer konkurrenskraften.

Riktiga devalveringar är inte heller särskilt trevliga. Men de har i alla fall den fördelen att de går snabbt och att ekonomin omedelbart kan börja återhämta sig. EMU har aldrig varit ett ekonomiskt projekt. Den drivande kraften är istället en politisk idé om att centralisera makten och förvandla EU till en

stat. För att en valutaunion ska fungera i längden behövs det en stor gemensam budget och överföringar av pengar mellan länderna. Men väljarna vill inte överföra makten över välfärd och skatter till Bryssel.

Och det är just därför som EU:s ledare stått så handfallna i krisen. Istället för att lösa problemet skjuter de frågan framför sig genom att bevilja ständigt nya lån med förnedrande villkor som de vet aldrig kommer att betalas tillbaka. EMU har visat sig vara en minst lika dålig idé som vi EU-kritiker fruktade. Valutaunionen har bidragit både till att skapa och förvärra krisen. Den ekonomiska politiken i ett land behöver kunna anpassa sig till om ett land har hög- eller lågkonjunktur.

Den politiska slutsatsen borde

vara uppenbar. Till att börja med måste EU-fördragen ändras så att alla länder som önskar behålla sina egna valutor får självklart rätt att göra det. De länder som vill ut ur EMU måste få rätt och hjälp att lämna. Det är ingen enkel lösning. Det innebär devalveringar, och det blir inte billigt att genomföra med socialt rimliga villkor för småsparare och husägare som har sina lån i euro. Men i längden blir det betydligt billigare att lösa problemet under ordnade former än att fortsätta betala mångmiljardbelopp varje år för att länder ska stanna kvar i massarbetslöshet.

EU måste släppa prestigen i eurofrågan. Det finns en bra lösning. Det är dags att vi använder den.

MAX ANDERSSON

Centerns vallöfte är bara valfläsk

In för det kommande valet till EU-parlamentet påstår Centerpartiet att de vill minska EU:s stora makt genom att skapa "ett smalare med vassare EU". Detta är enligt min uppfattning klassiskt valfläsk.

Låt mig påminna alla om att Centerpartiet för några år sedan ställde sig bakom EU:s Lissabonfördrag som ökade EU:s stora makt ytterligare på bekostnad av de folkvalda nationella parlamenten.

Detaljstyrningen från EU har ökat som en följd av Lissabonfördraget. Hur går Centerpartiets positiva syn på EU:s Lissabonfördrag ihop med deras nya vallöften om att minska EU:s stora makt?

JONAS ANDERSSON

Afrika – EU:s bakgård

EU-flaggad polis och militär befinner sig nio afrikanska länder och de sysslar med allt från att träna poliser i Nigeria till att jaga pirater längs med Somalias

I stort sett hela Afrika består av gamla kolonier till europeiska stormakter. Afrika är i dag EU:s bakgård, där EU och enskilda EU-länder intervenerar för att tillvarata sina imperialistiska [ekonomiska och geopolitiska] intressen.

EVA-BRITT SVENSSON

Gå med i Folkrörelsen Nej till EU:s grupp på Facebook. 2 211 personer har redan gjort det. Där får du dagliga kommentarer till vad som händer inom EU och de 28 enskilda EU-länderna.

BAKTANKAR FRÅN EN EU-RABULIST

OM EU VORE NÅGOT BRA för arbetarna och deras fackliga organisationer skulle projektet knappast applåderas av Moderaterna och Svenskt Näringsliv. Enligt artikel 119 i Lissabonfördraget ska EU vara ”en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens”. De fackliga organisationernas existensberättigande är att de via kollektivavtal i kombination med konflikträtt strävar efter att begränsa den av EU:s makthavare så omhuldade ”fria konkurrensen”.

PREMIÄRMINISTER DAVID Cameron har lovat brittena en folkomröstning om landets EU-medlemskap år 2017. De skulle få svara ja eller nej på frågan ”Tycker du att Storbritannien ska vara medlem i EU?” Men ett oberoende nationellt valutaskott menar att frågan förvirrar, eftersom de menar att många briter inte vet att de redan är med i EU.

NÄR THE ECONOMIST i början av året rapporterade om de nordiska välfärdsstaterna beskrevs Sverige som att det ”mer än något annat land i världen har omfamnat Milton Friedmans idéer”, vars paradord var total avreglering och fullt genomförd marknadsekonomi, något som gjorde att han, monetarismens överstepräst, helt motsatte sig alla former av statlig styrning. Tidningen syftade bland annat på Sveriges genomgripande marknadsisering av skolan som inleddes med Bildtregeringens så kallade friskolereform 1992.

”SVERIGEDEMOKRATERNA ÄR ett rasistiskt parti, en del av den neofascistiska våg som sveper över Europa”, skriver Karin Pettersson, politisk chefredaktör för Aftonbladet [8 november]. ”Sverigedemokraterna har på senare år försökt snygga till sin publika image, och i etablerade medier framstå som ett parti som

andra. Parallellt med detta ägnar sig partiets språkrör på nätet, Avpixlat, åt hot och hat. [...] Syftet är att med odemokratiska medel skrämja och tysta. [...] Att människor protesterar mot detta är inte bara deras demokratiska rättighet. För oss som värnar ett öppet och tolerant samhälle är det dessutom vår förbannade skyldighet att markera mot ett rasistiskt parti.”

EFTER ATT JAG LÄST Socialdemokraternas politiska program har jag anmält mig som medlem. Enligt partiprogrammet är Socialdemokraterna ett antikapitalistiskt, antirasistiskt och antimonarkistiskt parti som verkar för demokratisk socialism på reformistisk väg.

Min enda invändningen mot programmet är hållningen till EU. Socialdemokraterna hävdar att det finns ”goda skäl” för att vara medlem i EU, men faktum är att medlemskapet i EU står i strid mot det mesta som står i partiprogrammet. Jag noterar också skrivningen om att ”Vi vill att EU ska vara ett samarbete mellan nationalstater och avvisar idéerna om att förvandla EU till en federal stat.”

För att leva upp till detta måste Socialdemokraterna motsätta sig den utveckling som har skett i EU sedan Sverige blev medlem genom Amsterdambfördraget, Nicefördraget och Lissabonfördraget, där mer och mer makt har överförs från de nationella demokratierna till supermakten i Bryssel. Istället måste Socialdemokraterna verka för att åternationalisera de beslutsbefogenheter som har skänkts bort till det överstatliga och federala EU.

MINST TOLV MIGRANTER omkom när en båt sjönk utanför Greklands kust fredagen den 15 november. Fyra av dödsoffren var barn, enligt grekiska myndigheter. 15 migranter klarade sig när den åtta meter långa, uppblås-

bar båten förläste.

EU:s gränspolitik är grotesk. För att hindra flyktingar att ta sig in i den europeiska fästningen håller EU på att bygga upp en mur, eller snarare vallgrav, i linje med 30:e breddgraden.

”SEDAN ÅR 2000 HAR skatternas andel av inkomsten sjunkit från 51,5 procent till 44,1 procent”, skriver Martin Klepke, politisk redaktör för Arbetet [15 november]. Han fortsätter: ”Det betyder i reda pengar att vi år 2015 avsätter 330 miljarder kronor mindre till skolor och övrig välfärd än vad vi avsatte år 2000 i motsvarande värde. 330 miljarder kronor! Självklart kan så stora nedskärningar inte ske utan att det märks.”

DEN 19 NOVEMBER FICK jag lära mig att jag är ett ”element”. Bakgrunden är att 70 företagsledare från tre länder [bland dem Karl-Johan Persson, vd för H&M], försiktigt kritiserade EU för byråkratisk klåfingrighet på Dagens Industris debattsida.

Det fick EU-entusiasten Marrit Paulsen [fp] att reagera och kritiserade de berörda företagsledarna för ”svepande formuleringar”. På det replikerade Karl-Johan Persson et consortes att hennes försök att tysta dem ”skapar en tillknäppt debatt som lämnar fältet fritt för element som helt vill ut ur EU”.

I EN INTERVJU I SVENSKA Dagbladet erbjöd sig SD-ledaren Jimmie Åkesson att tillfälligt tona ned invandringskritiken för att inleda förhandlingar med de andra riksdagspartierna. Ingen tog emot den ”utsträckta handen”.

Men utspelet ledde till att Åkesson fick en del stryk i kommentatorsfältet på SD:s supportersajt Avpixlat, där SD:s chefsideolog styr och ställer bakom kulisserna. Att antyda kompromisser om invandringspolitiken, SD:s i särklass viktigaste fråga, är

inte uppskattat bland partiets skrivbordskrigare.

MED EU HAR prisstabilitet, tvärtemot traditionell socialdemokratisk ekonomisk politik, blivit normen för alla regeringar, oavsett om de är borgerliga eller socialdemokratiska.

Resultatet kan avläsa i EU-ländernas arbetslöshetsstatistik. I den tvångströjan sitter Sverige fast oavsett utgången i nästa års riksdagsval. Därför är Sverige ut ur EU ett demokrati- och frihetsprojekt.

NYLIGEN AVSLÖJADES ATT byggjobbarna vid det nya kommunala garaget i Räcksta i norra Stockholm tjänade 35 kronor i timmen. Orsaken är att de kommer från Polen.

Lönen motsvarar en femtedel av avtalsenlig lön och de bodde på byggarbetsplatsen i enkla bacracker.

Fackförbundet Byggnads lyckades avslöja det hela eftersom deras ombudsman talar polska. Men det hör till ovanligheterna, de flesta oseriösa arbetsgivare kommer undan.

Det är Sveriges medlemskap i EU och den antifackliga Laval-domen från EU:s domstol i Luxemburg, som har banat väg för denna utveckling, stick i stäv mot de löften som utfästes inför folkomröstningen 1994.

GÖSTA TORSTENSSON

Posttidning B

**Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg**

Ge bort en julklapp som räcker hela året!

Ge dig själv eller dina nära och kära en julklapp som räcker under hela 2014 – ett medlemskap i Folkrörelsen Nej till EU. Det kostar 200 kronor för oss som har fått mer pengar i plånboken till följd av regeringens jobbskatteavdrag, medan studerande, arbetslösa, sjukskrivna och pensionärer betalar 150 kronor. Men välj gärna stödmedlemskap för 300 kronor. Skicka ett mejl till kansli@nejtill.eu.se eller gå in på www.nejtill.eu.se och anmäl dig eller den som ska få julklappen.

För övrigt vill redaktionen för Kritiska EU-fakta

önska alla läsare god jul och gott nytt
kampår! 2014 kommer att bli spännande.

Folkrörelsen Nej till EU håller kongress
i Malmö den 12-13 april. Det är val till
EU-parlamentet den 25 maj och till
riksdag, landsting och kommuner den
21 september.

Dessutom är det den 13 november
20 år sedan folkomröstningen om
EU, vilket Folkrörelsen Nej till EU
kommer att uppmärksamma stort.

BILD: ROBERT NYBERG